

SĂ CITIM, SĂ ÎNVĂȚĂM

FIȘE DE LECTURĂ

CLASA a II-a

Descriere:

Autoare: Moza Mariana și Daniela Simona Contraș

Titlul: Să citim, să învățăm! Fișe de lectură clasa a II-a

Caietul cuprinde 24 de pagini

Coperta: foto sursa internet

Desen liniar și imagini: sursa internet

Textele din autori cunoscuți: sursa internet

Cuprins

„ <i>Un licurici grăbit</i> ” după Dumitru Toma	4
„ <i>Povestea nucii lăudăroase</i> ” de Vladimir Colin.....	7
„ <i>Sâmburele</i> ” de Lev Tolstoi.....	9
„ <i>Steagul cu cap de lup</i> ” de Dumitru Almaș.....	11
„ <i>Povestea zăpezii</i> ” după Apostol Culea	14
„ <i>Chipul mamei</i> ” de Lucia Muntean	16
„ <i>Creion</i> ” de Elia David	18
„ <i>Iedul cu trei capre</i> ” de Octav Pancu Iași	20

ARGUMENT

Plecând de la cuvintele lui Thomas Jefferson “Cărțile constituie un capital. O carte din bibliotecă ține la fel de mult ca o casă, pentru sute de ani.” am conceput acest caiet de lectură, care are ca scop deschiderea unui drum spre prietenul fidel - CARTEA.

Caietul conține povestioare scurte cu fișe, dedicate în mod special copiilor, cărora le dorim să-și dezvolte citirea, orizontul cultural, vocabularul.

Am realizat acest caiet de lectură, deoarece am observat că tot mai puțini elevi citesc, lucru cu care ne confruntăm și noi în prezent. Cititul îmbogățește vocabularul. Lectura ajută copilul să se exprime, să-și îmbogățească vocabularul cu noi cuvinte, noi sensuri și noi informații.

Cărțile sunt prietenii credicioși care aduc liniștea interioară, aduc odihnă, deconectarea de la gândurile de zi cu zi. Lectura înseamnă bogăție. Un tânăr care citește mult va fi un om împlinit sufletește și va dobândi o spiritualitate ieșită din comun. Cele mai de preț avuții sunt cărțile. Din ele află secretul reușitei.

Vrem ca prin aceste fișe de lectură, elevii să revină la plăcerea de a citi, căci doar prin citit ne putem exprima, putem să ne spunem opiniile.

Fiecare copil învață să citească într-un ritm diferit și este nevoie de timp și de exercițiu pentru a căpăta cursivitate în lectură. Un moment zilnic de lectură te va ajuta să îți dezvolți obiceiuri sănătoase în privința cititului.

Pentru acest lucru v-am pregătit câteva texte drăguțe și interesante menite să te convingă că „lectura este o activitate utilă și plăcută,, și că “Cititul și scrisul ne reduc sentimentul de izolare. Ne adâncesc și lărgesc sensul vieții noastre: ne hrănesc sufletul.”(Anne Lamott)

Deci , „Citiți și nu uitați că, suntem ceea ce citim!”

UN LICURICI GRĂBIT

după Dumitru Toma

Într-o bună zi, spre înserat, la marginea pădurii apăru un licurici. Era obosit și plin de praf. Abia aștepta să ajungă acasă și să se culce.

- Unde fugi așa, frate? Îl întrebă un arici foarte curios.

- Acasă, i-a răspuns mohorât micul licurici.

- Dar ce-i cu tine, dragă?!... Ești bolnav? Întrebă un cărăbuș drăguț, dar cam grăsut.

- Ia uitați-vă în urmă, îi îndemnă licuriciul. Vedeți voi norul acela cum se grăbește să mă ajungă? Vine toamna!

- Te-ai speriat de un nor? Se veseliră cărăbușul și ariciul. Ha!...ha!... ha!

- Apropiați-vă, să vă arăt ce-am adus.

- Și asta ce înseamnă?

- Aoleu, vine toamna! Se sperie ariciul.

- Și eu am o țiglă spartă pe casă, se îngrijoră brusc și cărăbușul.

- Iar eu nu mi-am reparat fereastra, își aminti ariciul și o luă la fugă.

Licuriciul își îndesă frunza în desagă.

- Vine toamna, ce mai tura-vura! Treaba lor ce fac. Eu mă închid în casă.

EXERSĂM!

- 1.Unde se petrece întâmplarea?
- 2.De ce abia aștepta licuriciu să ajungă acasă?
- 3.Cu cine se întâlnește el?
- 4.De ce era speriat licuriciul?

VEAU SĂ APLIC!

- 1.Scrie cuvinte cu sens asemănător pentru: 2. Scrie cuvinte cu sens opus pentru:

pădure-	zi-
a apărea-	mohorât-
obosit-	a repara-
curios-	grăsuț-
desagă-	margine-

- 3.Puneți propozițiile în ordinea cronologică a întâmplărilor!

- _ Licuriciul le arată norul care se îndreaptă spre ei.
- _ Ariciul se sperie că vine toamna.
- _ Într-o bună zi ,apăru un licurici la marginea pădurii.
- _ El scoase din desagă o frunză îngălbenită.

4. Scrie câteva însușiri pentru „licurici,„

- 5.Ce credeți voi că trebuia să facă licuriciul? Sune-ți părerea !

.....

.....

.....

6. Imaginează-ți un dialog între tine și licurici. Redă acest dialog în 8 replici.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

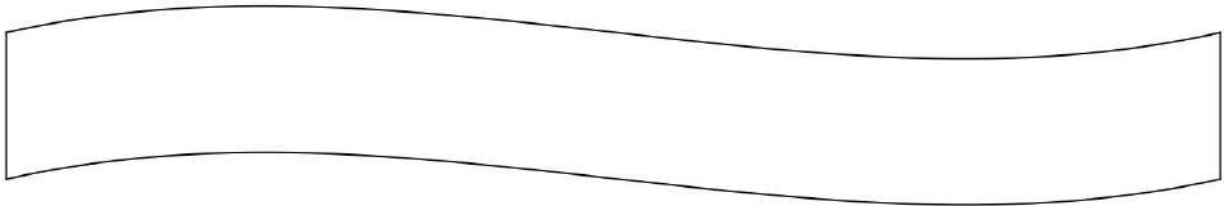
.....

.....

.....

.....

7. Dă-i un sfat licuriciului!

8. Desenează secvența care ți-a plăcut din întâmplare!

POVESTEA NUCII LĂUDĂROASE

de Vladimir Colin

A fost odată o nucă, o nucă ... ei, ca toate nucile! Și nuca asta creștea într-un nuc. Dar nucul nu mai era ca toți nucii... Și știți de ce? Pentru că nucul ăsta se pomenise crescând în pădure. Nu știu cum ajunsese acolo, printre stejari și fagi, dar ce știu, e că acolo trăia de ani și ani de zile. Și uite că printre nucile pe care le făcuse era și nuca noastră.

Ei, și într-o bună zi, vine un urs mare și se întinde sub nuc să tragă un pui de somn.

-Ah, ce bine o să dorm! Spuse ursul și se puse cu burta în sus, cu labele pe după ceafă și începu să sforăie: Sfârrrr-mârrr! Sfârrr-mârrr!

Tocmai atunci, creanga pe care tocmai stătea spânzurată nuca noastră strigă veselă :

-Ei, nucă-nucușoară! Gata, poți să-ți dai drumul, că ești coaptă bine!

Firește, nuca nu așteptă să i se spună de două ori. Se aruncă de pe creanga ei, fără umbrelă sau parașută, se aruncă vitejește, așa cum se aruncă nucile și... drept pe nasul ursului se opri.

-Văleu! Răcni ursul, deșteptat fără veste, dar nepricepând ce-l izbise tocmai de nas (care e partea lui cea mai simțitoare) se ridică degrabă și-o luă la sănătoasa.

-Ehei, ați văzut cine sunt eu? Strigă atunci nuca. Se pare că sunt nespus de puternică dacă până și ursul se teme de mine!

Iepurele, care văzuse tot ce se petrecuse, se apropie tremurând de nucă și o rugă cu glas stins:

-Puternică nucă, milostivește-te de un biet iepure!... Să nu mă mănânci!

-Bine, îi răspunse nuca. De astă dată te iert, dar vezi să nu mă superi prea tare și să nu-mi mai ieși înaintea că de! Nu știu, zău...

Veverița se rugă și ea, plângând:

-Of și of, puternică nucă! Îndură-te și de o biată veveriță... N-o mânca nici pe ea!

-Ia ascultați, făpturi neroade! Se supără de astă dată nuca. Ce, vreți să mă lăsați să mor de foame?... Păi, mâine o să vină lupul să mă roage să-l cruț, apoi mistrețul, apoi cine mai știe care alt neisprăvit... Și eu? V-ați gândit că și eu trebuie să mă hrănesc? Doar sunt o nucă adevărată, o nucă puternică, o nucă... Ehei, ce știți voi!

Iepurele și veverița o luară la fugă și vestiră înspăimântați că s-a sfârșit cu pacea pădurii. S-a ivit o dihanie cumplită, una care pare mică și neînsemnată, dar care mănâncă urși, lupi și mistreți, cum ai înghiți un fir de iarbă!

Toate sălbăticiunile se zăvorâră în vizuinele lor, așteptând cu inima strânsă ca dihania cea cumplită să li se ivească înaintea porților. În pădure se lăsase o tăcere grea și nici măcar păsările nu se mai încumetau să cânte.

Iar în tăcerea aceea se auzeau când și când niște țipete grozave:

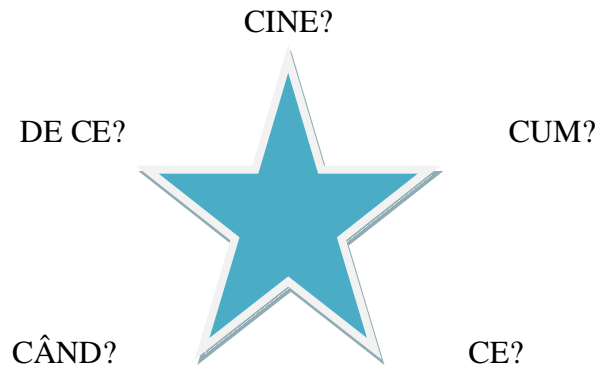
-Unde-s lupii, urșii și mistreții? Unde-s leii, zmeii și balaurii?... Vreau să le trag o mamă de bătaie și să-i înghit pe nemestecate!

Așa striga nuca de răsuna pădurea, și nici lupii, nici urșii, nici mistreții, ba nici chiar leii, zmeii și balaurii nu cutezau să crâcnească.

Dar într-o zi veni un băiețel, se plimbă prin pădure, găsi nuca și, după ce-i sparse coaja, o mănâncă.

EXERSEZ!

1. a) Formulează întrebări referitoare la text care încep cu cuvintele scrise pe colțurile steluței.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

b) Răspunde la două dintre întrebările formulate !

.....

.....

.....

.....

2.Scrie câteva însușiri pentru :

.....
.....

.....
.....

.....
.....

3.Formulați enunțuri cu ajutorul ortogramelor **într-o, într-un**.

.....
.....
.....
.....

4.Dacă ați fi **nuca** ce ați fi făcut voi?

.....
.....

5.Continuați povestea pornind de la finalul poveștii, imaginându-vă cum îi mulțumesc viețuitoarele pădurii ,copilului.

Dar într-o zi veni un băiețel, se plimbă prin pădure, găsi nuca și, după ce-i sparse coaja, o mănca

.....
.....
.....
.....
.....

Sâmburele
de Lev Tolstoi

Mama a cumpărat prune ca să le dea copiilor după masa de prânz și le-a așezat pe o farfurie. Vania, care nu mai mâncase până atunci prune, le tot mirosea de zor. Tare-i mai plăcea cum miroso și tare-ar mai fi vrut să le guste! Tot dându-le așa târcoale, băiețelul pândi clipa când nu era nimeni în odaie și, nemaiputându-se stăpâni, înhăță o prună și o mâncă pe furiș.

Când s-a apropiat ora prânzului, mama a numărat prunele și văzând că lipsește una, i-a spus tatălui.

Stăteau cu toții la masă și tatăl a întrebat:

— Ia să-mi spuneți, copii. Nu cumva a mâncat cineva din voi o prună?

— Nu, au răspuns copiii în cor.

— Nu, n-am mâncat-o eu!

— Că unul din voi a mâncat pe ascuns o prună, a mai spus tata, nu-i frumos deloc, dar nu despre asta-i vorba. Nenorocirea-i alta. Fiecare prună are înăuntru un sâmbure. Și dacă cineva nu știe cum să le mănânce și înghite sâmburele, a doua zi moare. De asta mi-e frică.

Atunci Vania, galben la față, a zis repede:

— Ba nu, că sâmburele l-am aruncat pe fereastră.

Toți au izbucnit în râs, iar Vania a început să plângă.

1. Care este titlul textului ? Dar autorul?

.....
.....
.....

2. Încercuiește numele personajelor din text:

leul, bunica, mama, bunicul, tata, Vania, lupul, copiii

3. Scrie numele personajului care rostește fiecare dintr enunțuri:

— Nu cumva a mâncat cineva din voi o prună?	
— Ba nu, că sâmburele l-am aruncat pe fereastră.	
— Nu, n-am mâncat-o eu!	
Fiecare prună are înăuntru un sâmbure	
.... și înghite sâmburele, a doua zi moare.	

4. Ce a greșit Vania ?

.....
.....
.....

5. De ce au izbucnit toți în râs?

.....
.....
.....

6. Găsește cuvinte cu înțeles opus

cumpără -, întreabă -, începe -

7. Care este morala desprinsă din poveste? Scrie un proverb care să se potrivească întâmplării.

.....
.....
.....
.....

STEAGUL CU CAP DE LUP

de Dumitru Almaș

Cel mai viteaz și mai înțelept rege al dacilor, strămoșii noștri, a fost Decebal. Încă de când era băiețuș, era curajos, drept, cinstit, milos cu cei în suferință. Și vreau să vă spun că nu numai cu oamenii, ci și cu animalele se purta cu grijă și milă.

Într-o zi, umblând cu prietenul său Duran prin pădurile din preajma Sarmizegetusei, a găsit un pui de lup căzut într-o prăpastie. Era mic, abia făcea ochi și în cădere își rupsese un picior. Tremura, scheuna, părea gata să moară.

Decebal l-a dus în cetate, i-a legat piciorul rupt între lopățele și l-a adăpostit într-o șură. Când s-a vindecat, a crescut mai mare și mai voinic decât un câine ciobănesc. Era domesticit, blând cu cei buni și aprig cu cei răi. Avea părul sur, aspru, gât gros, picioare puternice și colții ascuțiți. Când se înfuria, scotea un scheunat subțire, ca un șuier, de care toți câinii și chiar oamenii se înspăimântau. Poate de aceea Decebal l-a numit Șuier și l-a învățat să adune vânatul săgetat de el în pădure.

Odată, pe vreme de iarnă cu nămeți mari, Decebal s-a răzlețit de ceata vânătorilor. Și iaca, într-o poiană, s-a năpustit asupra lui o ceată de lupi flămânzi. În primele clipe Șuier și-a sticlit ochii, parcă bucuros că-și vede frații. Decebal, lângă tulpina unui fag, și-a tras sabia cu vârful curbat, să se apere de fiare. L-a chemat pe Șuier să-i fie de ajutor. Lupul îmblânzit i-a venit la picioare. Dar haita de lupi a înconjurat copacul.

Primul lup care a atacat a fost prins în curbura sabiei de tânărul prinț și crestat în ceafă. Ceilalți lupi se pregăteau să sară. Deodată, Șuier s-a repezit între lupi, începând o luptă aprigă cu ei, scurmând și spulberând zăpada. Dar lupii erau numeroși și au prins să-l sfășie cu colții. Decebal, urcat în fag, îi străpungea cu săgețile și haita s-a retras în pădure, urlând a pagubă.

Scorilo, tatăl lui Decebal, s-a minunat de curajul fiului său.

- Tata, Șuier m-a salvat!...

Atunci toți l-au văzut pe Șuier zăcând între cei patru lupi săgetați, care înroșiseră zăpada.

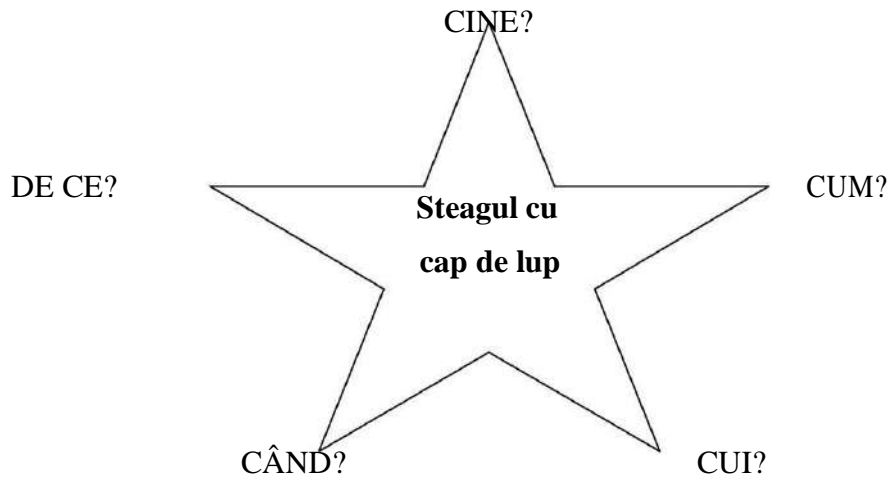
Șuier n-a mai trăit. A murit privindu-și stăpânul pe care l-a apărat cu credință.

Tânărul i-a cerut unui meșter fierar să-i făurească din aramă, un cap de lup, cu gura căscată, un cap ca al lui Șuier. Un cojocar a cusut din pielicele de ied un fel de pungă lungă de trei coți care, prinsă de capul de lup de aramă pus într-o prăjină de fier, șuieră în bătaia vântului.

Așa s-a făcut steagul de luptă al dacilor.

EXERSĂM!

1. Formulați întrebări care să aibă legătură cu conținutul textului.

.....

.....

.....

.....

.....

2. Alegeți varianta de răspuns corect:

Regele dacilor a fost:

- a) Traian
- b) Decebal

Decebal era:

- a) viteaz, înțelept, curajos,
- b) curajos, laș, nepriceput

Asupra lui Decebal s-a năpustit:

- a) o ceată de lupi
- b) o turmă de oi

Tânărul i-a cerut unui meșter fierar:

- a) un pumnal
- b) un cap de lup

3. Alcătuiți enunțuri folosind cuvintele: Decebal, lup, a șuiera, prăjină.

.....

.....

.....

.....

.....

4. Transcrieți din text propozițiile care arată însușirile lui Decebal.

.....

.....

.....

.....

.....

5. Enumeră personajele care apar în text .

.....

.....

.....

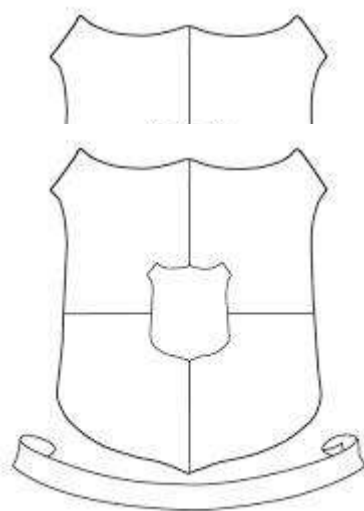
6. Alcătuieste un text din 8-10 propoziții având ca titlul „Decebal,„. Folosește în text expresii frumoase întâlnite în lectura studiată și nu numai.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

steagul tău! Desenează-l în caseta de mai jos.

.....

POVESTEA ZĂPEZII

după Apostol Culea

Când Dumnezeu a făcut toate câte sunt pe pământ, iarbă, buruieni și flori, a dat fiecăruia, drept podoabă, o rochiță în frumoase culori. Tot atunci, Dumnezeu a făcut și zăpada, pentru ca iarna plantele să aibă o învelitoare caldă.

- Pentru că tu umbli peste tot, să-ți cauți singură și să-ți alegi culoarea ce-ți place.

Mai întâi, foarte bucuroasă că are libertatea de a alege, zăpada s-a dus la **iarbă**:

- Dă-mi și mie din culoarea ta verde atât de frumoasă!

Dar iarba a refuzat-o. S-a dus atunci mai departe și a rugat un **trandafir** să-i dea culoarea roșie, **viorea** să-i dea culoarea albastruie, **floarea-soarelui** să-i dea culoarea galbenă. Nici una nu asculta rugămintea zăpezii și nu vroiau să-și împartă culoarea cu ea.

Tristă și amărâtă, Zăpada ajunge în dreptul **ghiocelului**, căruia îi spune și lui necazul:

- Nimeni nu vrea să-mi dea culoarea sa. Toate mă alungă și-și bat joc de mine!

Înduioșat de soarta Zăpezii, ghiocelul i-a spus:

- Dacă-ți place culoarea mea albă, eu o împart bucuros cu tine.

Zăpada primi cu mulțumire darul ghiocelului.

De atunci, ea poartă veșmântul alb ca al ghiocelului. Drept recunoștință, zăpada îl lasă să-și scoată căpșorul afară de cum începe să se arate primăvara. Îl apără de frig și îl ajută să fie cel mai iubit vestitor al primăverii.

1. Completează „Harta povestirii,”

Titlul
.....
.....
Autorul
.....

Personajele
.....
.....
.....
.....

Scrie motivul pentru care Dumnezeu a făcut zăpada.
.....
.....
.....

Ce își dorea cel mai mult ghiocelul?
.....
.....
.....

Enumeră plantele care au refuzat ghiocelul.
.....
.....

Transcrie ultimul alineat al textului.
.....
.....
.....
.....
.....

2. Completează cadranele.

1. De ce credeți că a lăsat –o Dumnezeu pe zăpadă să își aleagă singură culoarea?	2. Alcătuiți enunțuri folosind cuvintele: veșmânt, învelitoare.
3. Scrie învățătura desprinsă din acest text.	4. Desenați ghiocelul și zăpada.

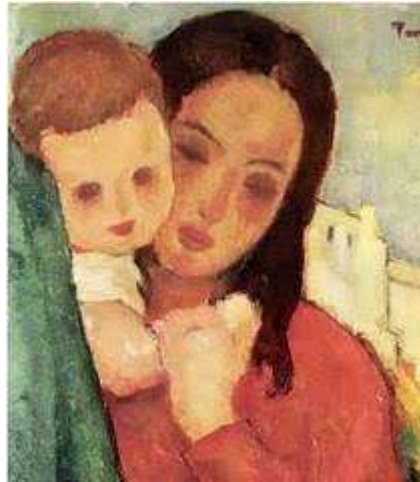
CHIPUL MAMEI

de Lucia Muntean

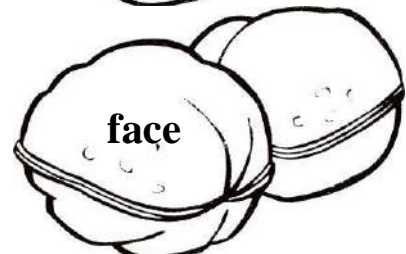
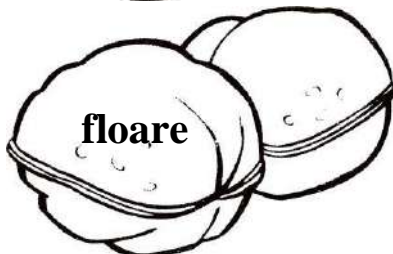
Chipul mamei minunat,
Astăzi singur l-am pictat:
Pentru părul ei frumos,
Inelat și mățosos,
Am luat raza de soare
Și am pus-o în culoare;

Pentru ochii arămii,
Frunza toamnelor din vii;
Pentru gura zâmbitoare,
Rozul parfumat din floare;
Pentru fața ei cea fină,
Puful caisei din grădină.

Cu a inimii culoare
Am pictat și-o sărutare
Pe obrazu-i luminos,
Ca să-i mulțumesc frumos
Pentru toate câte face,
Pentru că mă crește-n pace!

1. Notează rimele din poezie!

2. Creează și tu comparații după modelul dat!

Model: *buze roșii ca o căpșună*

- Buze roșii ca
- Ochi căprui ca
- Ochi albaştri ca
- Ochi verzi ca
- Păr negru ca
- Păr blond ca
- Păr roșcat ca
- Păr șaten ca
- Față fină ca

3. Completează tabelul cu însușiri ale mamei tale:

<i>Însușiri fizice</i>	<i>Însușiri sufletești</i>
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

6. Găsește cuvinte opuse ca înțeles pentru cuvintele-însușiri date:

Model: *mâini curate – mâini murdare*

- păr frumos -
- gură zâmbitoare -
- față fină -
- obraz luminos -

Creionul

de Elia David

A fost odată un creion ce se simțea foarte singur.

Era bine ascuțit, dar dintre toate creioanele din cutia lui, numai el nu putea să scrie. Nu reușea să lase nicio urmă pe foaie. Și copiii îl dădeau de colo-colo, fiindcă nu era bun de nimic.

Odată, creionul nefolosit îl întrebă pe cel cu vârful galben:

- Cum este când desenezi, îți place?

Iar creionul galben îi răspunse fericit:

- Da, îmi place mult! Aș desena toată ziua numai raze de soare...

Apoi creionul nefolosit îl întrebă pe cel roșu:

- Dar ție, ce îți place să desenezi?

- Mie îmi plac la nebunie inimioarele, petalele de flori și acoperișurile de case.

Creionul albastru se laudă cu cerul și cu marea pe care le colora ca nimeni altul. Cel maro ajuta la înălțarea copacilor. Și, fiindcă era foarte bun prieten cu cel verde, îl chema să-l ajute la frunze.

Creionului portocaliu îi plăceau doar portocalele coapte, pe care le agăța în toți merii, prunii și cireșii, în vreme ce creionul negru venea din urmă, apăsător, ca un frate mai mare și făcea câte un contur de toată frumusețea acolo unde era nevoie de el.

Numai creionul nefolosit nu-și găsea rostul și suferea zi de zi, văzând cum celelalte pleacă la plimbare pe hârtia atât de albă...

Într-o zi însă, când stătea cu ochii închiși numai ca să nu mai vadă că e singur în cutie, se trezi că cineva îl ridică și îl strânge cu grijă între degete. Era atât de emoționat!... Așa că lăsă mâna aceea de copil să facă ce vrea din el.

Iar ea făcu, pe o foaie neagră, pe care celelalte culori nu se vedeau, mai întâi un fulg, apoi un bulgăre, apoi un om minunat, de zăpadă.

1. Ai fost vreodată dat la o parte deoparte, marginalizat? Povestește o întâmplare pe care ai trăit-o.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Scoate din text propozițiile care arată ce îi plăcea să facă fiecărui creion.

.....

.....

.....

.....

3. Transcrie din text fragmentul care arată ce se întâmplă într-o zi cu creionul nefolosit.

.....

.....

.....

.....

4. Scrie-i un bilet creionului nefolosit. Respectă părțile componente ale biletului (data, formula de adresare, mesajul, formula de încheiere).

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Iedul cu trei capre de Octav Pancu-Iași

Povestea asta nu s-a întâmplat chiar pe vremea când se potcoveau puricii, ci mult mai aproape, când puricii au devenit tare nesuferiți- iar eu copii, vă doresc să n-aveți de- a face cu ei...

Cică nu departe de casa caprei cu trei iezi își avea casa un ied cu trei capre. Era un ied ca toți iezi: nici mai mare, nici mai mic, nici mai frumos, nici mai urât. Cum s-ar spune : nici prea-prea, nici foarte-foarte. Numai că în loc de o capră avea trei: o capră- mamă, o capră- mătușă și o capră bunică.

Grozav de bine o mai ducea iedul! Ce să vă spun copiii, pe mine de m-ar lăsa să stau măcar o zi în casa aceea, nu mi-ar mai trebui nimic. Măiculiță ce mai trai !

Dimineața nici nu apuca bine iedul să deschidă ochii, că și începea să poruncească :

- Capră – mamă !
- Spune fiul meu iubit !
- Îmbracă-mă ! nu pot singur...

Capra mamă nu aștepta să i se spună de două ori. Se apleca să-i caute încălțările sub pat, se urca pe dulap să-i caute nădragii și se băga după sobă să-i caute cămașa.

De, iedul nu obișnuia –ca voi - să folosească spătarul scaunului ori cuierul. Iși arunca hainele unde nimerea.

Capra –mamă îi aduna hainele și se năcăjea să-l îmbrace: îi lega șiretele, îi trăgea pantalonii și cămașa și vai îi aranja și cureaua !

Când se vedea îmbrăcat, iedul iarăși porunca :

- Mătușă- capră !
- Spune, nepoțelul meu drag !
- Ospătează-mă ! nu pot singur...

Mătușă- capră se repezea la bucătărie, turna lapte dulce și așeza într-o farfurie mămăliguța caldă, apoi punea totul pe o tavă și le ducea fuguța la patul iedului. Și rupea mătușă capră din mămăliguță și îndeasă în gura iedului ! și ține-i mătușă-capră cana la gură să soarbă iedul laptele !

Și uite așa, până isprăvea iedul toată mămăliga și tot laptele, ba îi mai aducea mătușă- capră și câte o plăcintă, că era mare meșter la copt, iar iedul mare meșter la înghițit...

Zburda iedul toată ziua pe afară, iar seara când se întorcea acasă se întindea pe pat și porunca :

- Capră-bunică !
- Spune, nepoțelul meu scump !
- Adoarme-mă ! nu pot singur...

Cât ai clipi, bunica-capră venea lângă ied și se pornea să-i cânte și să-l legene:

Nani nani, nani...

Coboară somn pe scara nevăzută,

Nani, nani. nani

Și oprește-te somn

Pe ochii nepoțelului
meu Nani, nani, nani.

Hei, așa trai ca al iedului mai zic și eu ! Să tot trăiești 100 de ani. Dar într-o seară, bătut în poartă vecina capră cu trei iezi.

- Scumpele mele surate am venit la voi cu o mare rugămintă. Măine seară mi se însoară iedul cel mare. Tare aș vrea să le pregătesc un ospăț să i se ducă vestea. Mă rog domniilor voastre, fiți bune și poftiți mâine la mine să-mi ajutați la înfășatul sărmăluțelor, la împletitul colacilor, ori la ce-o mai fi de

trebuință. O să vă răsplătesc.

- Măine în zori suntem la dumneata surată ! Te-om ajuta cu dragă inimă.

A doua zi, cele trei capre pleacă la vecina lor capră cu trei iezi. Mai târziu se trezi și iedul. După cum îi era obiceiul strigă :

- Capră – mamă! Îmbracă-mă! Dar nimeni nu veni să-l îmbrace. atunci iedul începu să se tăvălească prin pat și să urle.

- Îmbracă-mă! Îmbracă-mă! Îmbracă-mă! Nu pot singur...

Vulpea tocmai trecea pe acolo și auzind urletele iedului, curioasă din fire, băgă capul pe fereastră ca să afle ce se întâmplă.

- Nu mai striga atâta ieduțule, dacă nu poți să te îmbraci singur aruncă-mi hainele și te îmbrac eu. Bucuros iedul îi azvârle încălțările și nădragii și cămașa. Una câte una vulpea le prinse, le vârâ într-un sac și pe aici ți-e drumul! Fugi cu ele să le vândă la târg.

Mare amărăciune îl cuprinse pe ied și multe lacrimi grele vărsă. Dar tot plângând și văicărindu-se îl apucă foamea. Strigă:

- Mătușă-capră, ospătează-mă!

Dar nimeni nu veni să-l ospăteze. Mătușa -capră precum se știe era plecată. Și porni iar iedul să se tăvălească și să urle :

- Ospătează-mă ! Ospătează-mă ! Ospătează-mă ! nu pot singur....

Cum țipă el așa, trecu pe acolo ursul.

- Nu mai striga atâta, ieduțule ! mai bine spune-mi unde e mâncarea ca să te ajut eu. Te ospătez pe cinste !

Iedul îi spuse. Ursul intră în bucătărie și începu să înfulece cât șapte. Înfulecă toată mămăliga. Sorbi și ultimul strop de lapte. Ba de lacom ce era cât pe ce să înghită ceaunul și făcălețul. Apoi ursul plecă fără să-i mai pese de ied.

De acum s-a pus iedul și mai tare pe plâns. Si plângi și plângi de răsuna casa de zbieretele lui. Toată lumea însă știe că după plâns ți se face foame.

Strigă iedul :

- Capră - bunică ! adoarme-mă!

Dar nimeni nu veni să-l adoarmă.Și din nou iedul începu să urle și să se tăvălească.

Lupul tocmai ieșise la plimbare. Se afla nu departe și-l auzi pe ied strigând

- Nu mai striga atâta iedule. Las că vin eu să te adorm eu ieduțule! !..

Intră lupul în casă, se așeză lângă ied, legănându-l și cântându-i:

Nani, nani, nani,
Nu mai coborî somn
Că nu-i nevoie.
Nani, nani, nani,
Am să-l mănânc
Pe iedul cel
răsfățat
Răzgâiat și alintat,
Nani, nani,nani.

Iedul se înspăimântă, nici eu nu pot să vă spun de unde mai găsi putere să se smulgă de lângă lup și s-o rupă la fugă încotro vedea cu ochii.

Se înapoie acasă, gol, flămând și ostenit, abia spre seară. Și cum intră pe ușă zise :

- Capră –mamă, mătușă-capră, capră-bunică ! am să vă povestesc tot ce mi s-a întâmplat, dar mai întâi să-mi caut niște haine ca să mă îmbrac și apoi să mănânc ceva că tare mi-e foame.

Se îmbracă iedul, mănă ce mai găsi prin oale, dar înainte să-și înceapă povestea adormi buștean... Dar vouă copii nu vi-e somn ? mie, de ce să vă mint, îmi cam este.

- Noapte bună, dragii mei copii !

1) Care este titlul textului? Răspunde în propoziție.

.....
.....
.....

2) Cine este autorul textului ? Răspunde în propoziție.

.....
.....
.....

3) Alcătuieste un plan de idei:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4) Scrie-i un bilet iedului. Respectă părțile componente ale biletului (data, formula de adresare, mesajul, formula de încheiere).

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....